

Wdzięczność

*„Wdzięczność jest kluczem do otwarcia
bardziej szczerzej i satysfakcjonującej perspektywy życia”*

Nasze życie jest wspierane przez misterną sieć utkaną przez wysiłek i uwagę niezliczonych ludzi. Za każdym z ogromu elementów, które podtrzymują i wzmacniają naszą codzienną egzystencję, od żywności, którą spożywamy po produkty i udogodnienia, których używamy, kryje się niewidzialny, codzienny wysiłek innych. Z każdą też chwilą środowisko naturalne wspiera i umożliwia nasze życie. Wdzięczność jest radosnym uznaniem tego faktu.

Chociaż rady, by "być wdzięcznym za to co mamy" może wydawać się banalne, to w czasach próby poczucie wdzięczności za to, co dobre w naszym życiu, może nas ugruntować i zapewnić podstawę do pokonania napotkanych trudności. W tym sensie wdzięczność jest kluczem do otwarcia bardziej szczerzej i satysfakcjonującej perspektywy życia. Uczuciu wdzięczności zawsze towarzyszy podnoszenie swojego stanu życia i poszerzanie swojej perspektywy. Im bardziej nasze życie się rozszerza, tym głębsze staje się nasze poczucie wdzięczności, do tego stopnia, że możemy docenić nawet problemy, z którymi borykamy się w życiu.

Prezydent SGI Daisaku Ikeda często wzywa młodych ludzi do podejmowania trudnych wyzwań, aby mogli się rozwijać. Być w stanie spojrzeć wstecz na swoje zmagania z uznaniem, jest dowodem duchowego zwycięstwa. Umiejętność powitania nawet najcięższych trudności z poczuciem wdzięczności, zakorzenionym w niezachwianej pewności ostatecznego triumfu, jest wyrazem wolnej, nieograniczonej kondycji życiowej Buddy.

Właśnie dlatego XIII-wieczny buddyjski kapłan Nichiren mógł stwierdzić, że czuł najgłębszą wdzięczność wobec Hei no Saemon-no-jo, urzędnika rządowego, który go prześladował i próbował zabić. To właśnie z powodu prześladowań Hei no Saemon-no-jo, Nichiren był w stanie przetestować i udowodnić moc swoich przekonań, wydobywając z wewnątrz siebie głęboką siłę i poczucie celu.

Listy Nichirena do jego uczniów prawie zawsze rozpoczynają się szczegółowym i szczerym wyrazem wdzięczności za ich dary i wsparcie. Powołując się na różne przykłady z historii, Nichiren pisze o wdzięczności jako istotnym elemencie naszego człowieczeństwa. Daisaku Ikeda opisał ją jako samą istotę buddyzmu.

Natomiast niewdzięczność jest rezultatem aroganckiego złudzenia, że jesteśmy zasadniczo oderwani i oddzieleni od siebie, i od naszego otoczenia. Stracenie z oczu realności naszej wzajemnej zależności powoduje, że padamy ofiarą niszczycielskich impulsów zazdrości i chciwości.

Nichiren opisuje trzy kategorie ludzi, od których zależy nasze życie i którym winni jesteśmy wdzięczność. W języku jego czasów są to: suweren, nauczyciel i rodzic. Nasza wdzięczność wobec naszych rodziców jest elementarna, ponieważ to dzięki nim powstało nasze odrębne życie i zostaliśmy połączeni z większą siecią egzystencji. Nauczyciel w kontekście buddyjskim odnosi się w szczególności do czyjegoś mentora w praktyce i wierze. W szerszym sensie odnosi się do niezbędnej roli edukacji w życiu człowieka i wszystkich tych, którzy poprzez swój

pozytywny wpływ pomagają kształtować rozwój naszego charakteru. Suweren we współczesnym kontekście odnosi się do samego społeczeństwa.

W tym sensie zarówno suweren, nauczyciel jak i rodzic działają w celu wzmocnienia życia. Mogą być nawet rozumiani, jako reprezentujący pierwotnie współodczuwającą naturę wszechświata, rdzeń ewolucyjnego impulsu życia w kierunku spełnienia i wyrażenia jego potencjału.

Utrzymywanie poczucia wdzięczności łączy nasze życie z tym impulsem. Uehonorowanie tego poczucia i działania w oparciu o nie czyli "spłacanie długu wdzięczności", oto działanie zgodne z podstawowym kierunkiem kosmosu. Jest to dążenie do rozwijania naszego charakteru, do wspierania tego co wzmacnia i przeciwstawiania się temu, co umniejsza życie, do podejmowania działań opartych na odważnym i humanitarnym duchu - to jest to, co daje pełny, piękny wyraz naszemu człowieczeństwu i wrodzonej godności życia. Można to uznać za podstawowy duch religii. Jest to główny cel ruchu SGI, który koncentruje się na pytaniu, co każdy z nas może teraz zrobić, aby przynieść korzyści ludziom wokół nas. Pokój i transformacja społeczeństwa rozpoczynają się od realizowania tego ducha w naszym najbliższym otoczeniu.

SGI Quarterly, z lipca 2009 r.